

Boekverslag Scholieren.com

Im Westen nichts Neues / All quiet on the western front door Erich Remarque

lia

Jaar 1e publicatie: 1928

Dit jaar publicatie en uitgeverij: 1929 van Im Propyläen-verslag

Titelverklaring: De titel van het boek 'Im Westen nichts Neues' heeft betrekking op het bericht aan het eind van het boek: 'Im Westen sei nichts Neues zu melden.' Verder zou het ook betrekking kunnen hebben op de situatie aan het front. Het front verplaatst zich nauwelijks en elke dag gebeurt weer hetzelfde. Er is dus niets nieuws.

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

Personenbeschrijving:

-Paul Bäumer: Hij is de hoofdpersoon van het boek. In 1916 komt hij na een militair trainingskamp van ong. 10 weken aan in de oorlog. Hij zat in het 9de korporaalschap. Zijn moeder is ernstig ziek. Het is een gevoelige jongen die een hekel heeft aan mensen doden. Ook hecht hij veel waarde aan vriendschap. Ook is hij erg angstig voor de dood (behalve op het einde)

-Staislaus Katczinsky: Hij is de leider van de groep van Paul. Ook is hij een goede vriend van Paul. Hij is 40 jaar. Ook is hij zeer ervaren en hij wil anderen met zijn ervaring helpen. Hij helpt dus anderen en is erg sociaal. Hij heeft niet veel angst om doodgeschoten te worden. Hij probeert vaak anderen gerust te stellen.

-Himmelstoß: De onderofficier van de 9de korporaalschap van Paul. Veel soldaten mogen hem niet. Ze denken dat hij alleen bevelen geeft om hen te kwellen en dat doet hij eigenlijk ook. Hij denkt alleen maar aan zichzelf, is een vreselijke man en het lijkt erop dat hij het leven van de soldaten alleen maar tot hel wil maken. Het is een vreselijke man die zichzelf geweldig vindt.

-Kantorek: Hij is de oudste leraar. Vroeger waren de jongens bang voor hem, maar bij het front lachen ze om hem. De soldaten van de andere klassen vergelijken hem met Himmelstoß. Het is een strenge man maar toch voelen ze sympathie voor hem. Hij doet zijn best om anderen wat te leren. Kantorek wil dat alle jongens de oorlog ingaan en dat is wel wat minder aan hem. Ze luisteren naar hem en hij ziet niet helemaal in dat hij jongens de dood instuurt.

-Albert Kropp: Hij zat vroeger bij Paul in de klas en zit bij het front ook in dezelfde korporaalschap als Paul. Hij is een vriend van Paul. Hij laat dingen niet over zich heen lopen, maar onderneemt actie en komt voor zichzelf op. Hij is brutaal, maar ook een goede vriend en een eerlijke vent.

-Müller V: Hij zat vroeger in dezelfde klas als Paul en zit bij het front ook in dezelfde korporaalschap. Hij is een vriend van Paul. Müller hecht veel waarde aan vriendschap is altijd vrolijk. Hij probeert altijd positief te blijven ondanks alle ellende. Hij is niet bang om dood te gaan.

-Leer: Hij zat vroeger in dezelfde klas als bij Paul. Hij is een eigenheimer en wil niet het leger in, omdat hij zich te goed voelt om te vechten. Hij komt in het verhaal niet veel voor dus eigenlijk is hij niet zo heel erg belangrijk.

-Tjaden: Hij was vroeger monteur en zit nu bij Paul in de groep. Hij is een vriend van Paul. Hij pikt niet alles van iedereen, hij is redelijk rustig, maar als hij vindt dat hij verkeerd behandeld wordt komt hij voor zichzelf op.

-Haie Westhus: Hij zit ook bij Paul in de groep. Hij is een vriend van Paul. Hij is de stille van de groep, maar soms komt hij ineens heel onverwachts uit de hoek met

een opmerking. Hij probeert vaak anderen te kalmeren en hij heeft zelf veel angst om dood te gaan, al laat hij dat zo min mogelijk merken.

-Detering: Hij was vroeger bouwer en zit bij Paul in de groep. Hij is geen vriend van de Paul zijn vriendengroep en hij is een eenling. Hij is erg stil en zondert zich van anderen af. Hij is niet erg populair.

-Franz Kemmerich: een oude schoolkameraad van Paul en zit ook in de groep van Paul. Hij is een vriend van Paul. Hij sterft in het militair hospitaal. Hij is voor anderen een goede vriend is erg realistisch, niet bang voor de dood en behoudt altijd zijn gevoel voor humor. Hij is een sympathieke man.

Plaats verhaal: Het verhaal speelt zich grotendeels af aan het westfront: in België en Frankrijk. Er wordt namelijk een keer beschreven dat ze richting Ardennen gaan. Ook brengen ze een nacht door bij Franse meisjes. Dit zal dus wel in Frankrijk geweest zijn. Ook speelt het in Duitsland, de geboorteplaats van Paul af, wanneer hij naar huis gaat.

Periode verhaal: Het verhaal speelt zich af in de Eerste Wereldoorlog. Dit is te verklaren aan de hand van de jaartallen in het boek.

Verlopen tijd: Het verhaal gebeurde in de periode van 1916 t/m 1918. Dus een periode van 2 jaar. In 1916 komt Paul Bäumer in de oorlog met zijn vrienden en in 1918 sterft Paul Bäumer.

Manier van vertellen: Het verhaal is in de ikvorm geschreven, dus Paul Bäumer vertelt het verhaal. Alleen de laatste alinea, wanneer Paul overlijdt, wordt het in de 3e persoon geschreven.

Structuur verhaal: Het boek begint met een heel kort 'voorwoordje' waarin staat dat het verhaal bericht over het leven van een generatie dat 'verpest' is door de oorlog. Daarna volgt alles elkaar chronologisch op, met wel een aantal flashbacks.

Samenvatting: In 1916 komt Paul Bäumer in de oorlog samen met 6 vrienden, namelijk Katczinsky, Kropp, Müller, Tjaden, Westhus en Kemmerich. De jongens zijn door hun leraar Kantorek al helemaal 'warm' gemaakt. Kantorek zei dat als je niet naar de oorlog zou gaan, je erg laf was. De jonge soldaten hebben zich de oorlog geïdealiseerd. De jongens gaan eerst voor 10 weken naar een trainingskamp. Paul komt samen met Kemmerich, Kropp en Müller in dezelfde groep onder leiding van Stanislaus Katczinsky. De groep is een onderdeel van het 9de korporaalschap aangevoerd door Himmelstoß. Het 9de korporaalschap is weer een onderdeel van de 2e compagnie. Iedereen heeft een hekel aan hem. Als ze aan het front komen, is het heel anders dan ze zich voorgesteld hadden. Men vecht er niet meer voor het vaderland, maar voor zichzelf. Je moet er zelf voor zorgen dat je overleeft. Er

sterven veel soldaten, maar het voedsel wat daarvoor bestemd was, kunnen de andere soldaten goed gebruiken. Al snel raakt de eerste van Paul's vriendengroep gewond, namelijk Kemmerich. Hij heeft een bovenbeenschotwond en zijn been wordt geamputeerd. Hij sterft in een militair hospitaal in Paul zijn bijzijn. Paul heeft beloofd Kemmerichs moeder te schrijven over zijn overlijden. Müller krijgt de laarzen van Kemmerich. Er komen steeds meer jonge soldaten aan het front. Het zijn gewoon nog kinderen. Het leven aan het front wordt steeds onmenselijker. Men vecht er als dieren, het enige dat telt is doden en overleven. De groep heeft veel angst. Als ze niet aan het front zijn, spreken ze vaak over vrede. De jongens krijgen op een keer ruzie met Himmelstoß, waarna Kropp en Tjaden straf krijgen. De samenwerking onder de Duitsers wordt steeds slechter, de Fransen en Engelsen zijn erg sterk. De jongens vechten alleen nog maar om zelf te overleven. Als Paul alleen is, denkt hij vaak na over zijn vroegere leven, wat erg ver weg van zijn huidige 'leven' staat. Himmelstoß komt ook aan het front. Van de 2e compagnie zijn nu nog maar 32 van de 150 soldaten in leven. Omdat dit erg weinig is, worden ze opnieuw ingedeeld. Haie Westhus is ondertussen ook omgekomen, zijn hele rug lag open. De overgebleven vrienden maken nog wel lol, vooral om het leed te verbergen. Zo brengen ze bijvoorbeeld een nacht door bij 3 Franse meisjes. Dan krijgt Paul 17 dagen verlof. Hij gaat naar zijn familie toe in zijn geboorteplaats. Paul heeft het niet gemakkelijk en huult heel wat af. Zijn moeder is heel erg ziek en heeft kanker. Hij merkt dat ze hier in Duitsland een verkeerd beeld hebben van de oorlog, maar Paul kan en wil daar niet over praten. Er is in Duitsland ook een schaarste aan voedsel. Paul hoort dat Kantorek ook als soldaat de oorlog is ingegaan en hij moet hier wel om lachen. Voordat Paul weer naar het front gaat moet hij op cursus. Paul komt een groep gevangen genomen Russen tegen. Hij begrijpt eigenlijk niet waarom ze vijand zijn en geeft ze levensmiddelen en sigaretten. Zijn vader en zus komen hem ook nog een keer bezoeken en delen mee dat het steeds slechter gaat met zijn moeder. Als Paul weer aan het front is, voelt hij zich er weer helemaal thuis. De Duitse keizer komt een dag langs, om de Duitse soldaten te bezichtigen. Paul had veel verwacht van de keizer, maar hij vond hem maar een gewoon mens. De geruchten gaan dat de soldaten naar Rusland moeten om daar te vechten, maar dit gebeurt niet. Bij een aanval vlucht Paul alleen en hij schuilt in een diepe kuil. Wanneer er een Fransman bij inspringt, probeert Paul hem meteen te vermoorden. Hij krijgt er veel spijt van en blijft tot de soldaat gestorven is. Hij belooft de soldaat, genaamd Gérard Duval, naar zijn vrouw te schrijven over zijn dood. Paul ziet in dat oorlog en gevoel eigenlijk niet samengaan. Er breken 3 goede weken aan. De groep moet de voedselvoorraad bewaken in een verlaten dorp en hebben daardoor een overvloed aan voedsel. Bij een Franse aanval raken Albert Kropp en Paul gewond aan hun been. Ze komen terecht in een militair hospitaal en later gaan ze naar een katholiek ziekenhuis in de buurt van Keulen. Paul geneest, maar Alberts been moet worden geamputeerd. De

situatie in het ziekenhuis is erg slecht: de artsen experimenteren, veel mensen sterven en er zijn talloze slachtoffers. Paul keert weer terug naar het front. Bijna al zijn vrienden sterven, alleen Paul en Katczinsky blijven over. De Duitse troepen moeten steeds meer terugtrekken en iedereen weet dat Duitsland de oorlog gaat verliezen. Veel soldaten zijn ziek, deserteren of plegen zelfmoord. Er is niet genoeg eten en drinken en er is een gebrek aan munitie. De zomer van 1918 wordt bloederiger dan ooit, veel kindersoldaten vallen. Dan sterft ook Pauls laatste vriend Katczinsky. Paul is nu de enige die over is van zijn vroegere groep. Paul weet dat, als hij dit overleeft, hij niet meer in het normale leger kan terugkeren. Wat hij gezien heeft kan hij niet verwerken, hij behoort tot de verloren generatie. Ook heeft Paul geen angst meer om te sterven, hij heeft namelijk niets meer te verliezen. Zijn leven is niets meer waard, want hij heeft té veel mensen dood zien gaan. In oktober 1918 sterft Paul. De oorlog was bijna voorbij. Paul ligt met zijn gezicht in de grond. Wanneer men hem omdraaide, kon men zien dat hij niet lang geleden kon hebben. Het leek wel of hij tevreden was dat hij zo dood gegaan was. Die dag luidde het oorlogsbericht: 'Im Westen nichts zu Melden.'

Thema:

Het thema is oorlog. Het boek is een oorlogsroman, die gaat over het leven van een soldaat in de Eerste Wereldoorlog. Je leest dat het gaat het overleven van een soldaat aan het Westfront gedurende de Eerste Wereldoorlog. Het verhaal beschrijft de mentale en lichamelijke gevolgen van de oorlog voor een soldaat. Het thema is oorlog en in dit boek is dat natuurlijk duidelijk weergegeven, want het boek gaat eigenlijk alleen maar over de oorlog en de hel voor de soldaten. Het boek is een en al oorlog, dus is verband met het thema overduidelijk.

Persoon relatie tot het thema: Paul Bäumer komt fris in de oorlog en heeft geen idee wat hem te wachten staat. Pas als zijn maatje Kemmerich overlijdt ziet hij het gevaar en de ernst van de oorlog. Hij doodt mensen om te overleven en hij leeft in een soort trauma. Overleven en doden zijn de 2 doelen in de oorlog. Gevoel hebben kan gevaarlijk zijn. Dit merkt Paul wanneer een Fransman in dezelfde kuil springt om te schuilen als Paul. Paul wil hem meteen vermoorden, maar krijgt hier veel spijt van en blijft bij de Fransman tot hij sterft. De vrienden van Paul sterven langzamerhand 1 voor 1 en van de vriendengroep van Paul blijft haast niets meer over. Op een gegeven moment is hij alleen nog maar met Katczinsky over. Wanneer ook Katczinsky sterft, heeft Paul geen vrienden meer en blijft hij als enige over. Paul weet dat als hij de oorlog overleeft, hij nooit meer gewoon kan functioneren in het normale leven. Hij kan al de ellende die hij gezien heeft niet verwerken en heeft geen angst meer om te sterven. Zijn leven is toch niks meer waard en hij heeft bijna niemand meer, dus heeft hij niks meer om te verliezen. Teveel mensen en vooral degene waarmee hij close was zijn gestorven. Hij heeft

gewoon teveel soldaten zien sterven of zelf gedood. Uiteindelijk sterft Paul, zonder te veel geleden te hebben, aan het einde van de oorlog.

Themacitaten: Dort liegt unser Kamerad Kemmerich, der mit uns vor kurzem noch Pferdefleisch gebraten und im Trichter gehockt hat; er ist es noch, und er ist es doch nicht mehr, verwaschen, unbestimmt ist sein Bild geworden, wie eine photographische Platte, auf der zwei Aufnahmen gemacht worden sind.

Blz. 20, iets onder het midden. Hier ligt, de eerste vriend die dood gaat, Kemmerich op sterven. Hier begint eigenlijk de ramp van de oorlog. Hier begint de jongensgroep en dus ook de hoofdpersoon Paul de ernst van de oorlog te zien. Vanaf hier komt er nog meer ellende, dus je zou kunnen zeggen dat dit het startpunt van het thema en de ellende is. Het heeft dus met het thema te maken en ik heb dit stukje gekozen omdat ik het mooi vond hoe de ellende en de echte oorlog voor de jongens begonnen was.

Ich denke nichts, ich fasse keinen Entschluß ich stoße rasend zu und fühle nur, wie der Körper zuckt und dann weich wird und zusammensackt.

Blz. 215, ong. midden. Hier springt de Fransman bij Paul in de kuil en wil Paul hem gaan vermoorden, waar hij spijt van krijgt. Meteen zonder te twifelen er op af gaan en vermoorden, heeft te maken met de 2 belangrijkste zaken in de oorlog als soldaat, namelijk overleven en doden. Het is gewoon een instinct wat soldaten in de oorlog krijgen en ook wel nodig hebben om te overleven. Je ziet ook dat hij toch spijt heeft en dat ze wel gevoel hebben. Ik heb dit stukje gekozen, omdat ik het goed vind passen bij de instincten van soldaten in de oorlog. Het gaat natuurlijk over de oorlog, want ze zitten er middenin. Ze zijn in het gat gesprongen om allen kogels en granaten te ontwijken. Dus past het in het thema.

Keuze en verwachtingen boek: Ik had het boek gekozen omdat ik gehoord had dat het wel een mooi boek zou zijn en ik moest nog een 3e boek van 8 SBU lezen, die niet in het thema liefde paste. Eerst wou ik uit het thema Der Mensch und die Gesellschaft, Die neuen Leiden des jungen W. van Ulrich Plenzdorf lezen, maar die was toen niet in de mediatheek aanwezig en dus was dit eigenlijk mijn 2e keus. Waar hij over zou gaan, behalve iets met het thema oorlog, wist ik niet waar het boek over ging. Ik had dan ook niet veel verwachtingen, ik had alleen gehoord dat het erg mooi en vooral zielig en ontroerend boek was. Ik dacht wel dat moeilijk te lezen was en dat vond ik ook best wel. Ik vond het boek niet echt heel mooi maar het was wel ontroerend, dus je zou kunnen zeggen dat mijn weinige verwachtingen wel zijn uitgekomen.

Tijd lezen: ong. 11 uur.

Moeilijkheid:

Ik vond het best moeilijk om te lezen. Ik ben niet zo goed in Duits lezen, en zo is zo met concentreren van boeken lezen, omdat ik een hekel heb aan lezen, maar het was te doen. Bij de vorige boeken had ik toch hier iets meer moeite mee. Af en toe waren er lange stukken tekst waar ik geen hout van snapte en de andere keer kom ik er makkelijk, voor mijn doen, doorheen. Ik weet niet hoe dit precies komt, maar ik denk dat er de ene keer heel veel moeilijke woorden en ingewikkelde, lange zinnen staan en de andere keren juist niet.

Andere boeken schrijver: Alleen als het zou moeten voor school, en als het moet in het thema oorlog, want ik houd niet zo van oorlog. Ik zou voor mijn lol zou ik zo geen Duitse boeken lezen en dus ook niet van deze schrijver. Ik vind wel dat de schrijver op een prettige manier schrijft. Hij beschrijft gebeurtenissen niet te langdradig en hij schrijft heel ontroerend. Ik vind de schrijver wel goed, maar ik denk toch dat ik er geen boeken van lees.

Afloop: Ik vind het een goede afloop. Ik vind het sterven van Peter op het slagveld passend bij het verhaal, doordat hij na al zijn vrienden verloren te hebben geen zin meer heeft in het leven. Terugkeren naar het geloven kan hij niet en het kan hem nu helemaal geen angst meer om te sterven. Op het moment dat Kaczinsky ook sterft is voor Paul eigenlijk het leven over. Hierdoor vind ik het een logisch einde, want hij wil eigenlijk toch dood. Hij kan niet meer tegen alle ellende. Voor mij persoonlijk is geen andere afloop mogelijk. Eigenlijk als Paul zo dood is, kan hij eindelijk in vrede vertrekken en alle ellende achter hem laten.

Doel boek: Ik denk dat de schrijver met dit boek de lezer wil ontroeren en laten merken dat dit soort ellende als in de Eerste Wereldoorlog nog steeds voorkomt. Ik denk ook dat het ontroert omdat oorlog zo dichtbij de mens staat, want er gaat geen dag voorbij of je hoort op het journaal weer dat er oorlog is in b.v. Israël. Ook weten de lezers dat er mensen zijn die de Eerste Wereldoorlog echt hebben meegemaakt en dat het echt een ellende was. Ik denk dus dat het boek voornamelijk geschreven is als ontroering en ook wel als ontspanning.

Mening: Ik vond het wel een redelijk boek. Ik vond het niet zo heel erg leuk om te lezen, maar dat komt vooral omdat ik een hekel heb aan oorlogsboeken, en zo is zo aan lezen. Ik vond het boek erg ontroerend en gewoon zelig. Je gaat je helemaal inleven en voelt af en toe als je goed in het boek zit, wat ik meestal niet zit, echt mee met de hoofdpersoon. Je merkt duidelijk hoe de personen zich voelen en dat vind ik erg mooi. Het boek wekt gewoon een bepaald gevoel bij je op en bij mij was dat vooral medelijden met Paul.

Citaat: Als man ihn umdrehte, sah man, daß er sich nicht lange gequält haben konnte; _____ sein Gesicht hatte einen so gefaßten Ausdruck, als wäre er beinahe

zufrieden damit, daß es so gekommen war.

Blz. 288, onderaan (eind verhaal). Hier is Paul overleden en draaien ze hem om. Ik heb dit stukje gekozen omdat ik het een mooi einde vond. Voor mijn gevoel had hij eindelijk rust, wanneer hij stierf. Voor mij was het een positief einde. Na alle ellende is het nu allemaal afgelopen. Ik vond ook erg mooi dat hij niet geleden had en een tevreden uitdrukking had op zijn gezicht, dus vandaar de vredige dood en eindelijk rust.